

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד אופיר טל ו/או לואיז ספורטס ואח'
טל, קדרי, שמיר ושות' - עורכי דין
מרח' וושינגטון 4, ירושלים
טל. 02-5674000 ; פקס. 074-7137001

המערער

- נ ג ד -

1. נציבות שירות המדינה
2. מדינת ישראל – משרד האוצר
3. הממונה על הגימלאות

שלושתם על ידי עו"ד חן אדרי ואח'
פרקליטות המדינה
רחוב צאלח א-דין, ירושלים

המעערות

תשובת המערער לבקשה מטעם המדינה

בהמשך לבקשה מטעם המדינה, ולהחלטת בית הדין הנכבד מיום 11.01.2021 המתייחסות למכתבו של סגן נציב השירות מיום 21.8.2012, המערער מבקש להגיב בקצרה לבקשה, כמפורט להלן:

1. ביחס למכתבו של סגן נציב השירות מיום 21.8.2012 –

1.1. ראשית נבקש להבהיר כי על פניו, ובכל הזהירות, מכתבו של סגן נציב השירות נשלח למינהל הגימלאות רק בדצמבר 2012, כפי שעולה בבירור מאישור הפקסימיליה (מופיע בחלק העליון של הדף, מצד שמאל).

נדגיש כי המכתב לא נשלח ישירות למערער והוא גילה עליו במקרה בשיחה עם נציגת מנהל הגימלאות, שמסרה לו כי היא נדרשת לפעול בהתאם להנחיית נציבות שירות המדינה. רק במועד זה (דצמבר 2012) נודע למערער על המכתב.

אכן עולה השאלה מדוע נשלח המכתב רק בדצמבר 2012 שעה שהוא נושא תאריך מוקדם יותר. הפתרונים בידי המשיבות, אך בוודאי שיש טעם לפגם בהעלאת טענות התיישנות כאלה או אחרות, שעה שהמדינה מנסה לקבוע עובדות על ידי כתיבת תאריכים לא רלבנטיים על מכתביה.

1.2. יודגש כי לא מדובר באירוע חד-פעמי, שבו התאריך על המכתב אינו תואם את מועד המשלוח. כך, לדוגמא, הודעת נציבות שירות המדינה על הוצאת המערער לגמלאות, מיום 15.8.2012 כביכול (התאריך בראש המסמך), נחתמה ע"י סגן נציב שירות המדינה רק שלושה חודשים לאחר מכן, ביום 21.11.2012, מבלי לתקן את התאריך בראש המכתב. המכתב נשלח למערער רק כחודש ימים לאחר מכן, ארבעה חודשים (!) אחרי התאריך שבראש המכתב.

נדגיש שוב – כאשר המדינה משתהה ומתעכבת ללא סיבה נראית לעין, ומוציאה מכתבים שמציגים תאריכים לא רלבנטיים, אין היא יכולה לבוא בטענות למערער על מועד הגשת תביעתו.

1.3. יודגש כי בידי המערער דוגמאות נוספות לחוסר התאמה מוחלט בין תאריכים שרשומים על מסמכים רשמיים של המדינה למועד המשלוח בפועל, אם בכלל, דוגמאות שמעלות שאלה של ממש האם לא מדובר בשיטה.

2. ביחס למכתבו של המערער מיום 8.1.2013 (שצורף לבקשה מטעם המדינה) –

כפי שנפרט להלן, מכתב זה מחזק את טענותיו של המערער, ולא כפי שטוענת המדינה:

2.1. **מכתבו של המערער מעיד כי ידע על גובה הגימלה המגיע לו רק בדצמבר 2012.** דומה כי גם המדינה אינה מכחישה עובדה זאת (ראו לעיל התייחסותנו לתאריך משלוח מכתבו של סגן נציב השירות).

2.2. המדינה, בניגוד לעמדה שהיא מציגה בהליכים שמנהל המערער, **לא התנהלה כאילו חוק הגימלאות חל על המערער, ולא טרחה למסור לו מפורשות שאל לו להמתין לתשובה, אלא שעליו להגיש ערעור גימלה תוך 60 ימים מהמועד בו נמסר לו מה גובה הגימלה.**

חזקה על המדינה שהיתה מבהירה למערער שפניותיו אינן מעכבות את מירוץ הזמן להגשת ערעור תוך 60 ימים (לשיטתה של המדינה, כמובן).

האמת היא שהמדינה נהגה בדרך הפוכה: **למערער נאמר מפורשות שהוא לא נדרש להגיש ערעור גמלה ועליו לפנות לנציבות שירות המדינה על מנת למצות את ההליכים מולה.**

2.3. כמו כן דומה כי עמדת המדינה דווקא מחזקת את טענת המערער כי יש לראות את כל העניינים הקשורים להליכים שהוא מנהל **כמכלול אחד שלא ניתן להפריד בין חלקיו**, ואשר אינו כפוף למועד הקבוע בחוק הגימלאות.

ודוק – העילה להגשת התביעות כולן השתכללה רק כאשר **כל** רכיבי התביעה היו ידועים למערער **בחודש דצמבר 2012**, ובפרט – מה גובה גמלתו. לשם הדוגמא נציין כי **לו היה מגיש המערער תביעה בגין הפרת החוזה חובתו היה לקזז את הגימלה שהוא מקבל בפועל מהסכומים שהוא תובע כשכר, וכל עוד נתון זה לא היה ברשותו, הוא לא יכול היה לקזזו.**

2.4. ממילא הדרישה שמעלה המדינה דה-פקטו כי המערער ינהל שלושה הליכים נפרדים היא בלתי סבירה, ואפילו בלתי אנושית.

3. לעניין הבקשה של המערער לצירוף מסמכים, בקשה התלויה ועומדת –

3.1. לא ברורה עמדת המדינה לפיה לא נדרשה תגובתה. החלטתו המפורשת של בית הדין הנכבד היתה כי הבקשה תידון במסגרת הדיון שהתקיים בפני בית הדין. העובדה שהמדינה בחרה שלא להתייחס לבקשה דווקא משחקת לרעתה, שכן משמעות שתיקתה היא קבלת הבקשה.

3.2. עוד יצוין כי לא ברורה עמדתה של המדינה גם לגופו של עניין – שהרי מדובר בהתכתבות המוכרת לה, הנמצאת ברשותה ואינה שנויה במחלוקת.

3.3. נראה כי המדינה חוששת כי אם תיחשף ההתכתבות תישמט הקרקע מתחת לטענתה כי המערער קיבל תשובות ענייניות על פניותיו, זאת כאשר בפועל ניתנו למערער תשובות חלקיות בלבד, שחלקן לא ענה ישירות על שאלותיו ובקשותיו, אם בכלל.

3.4. ממילא יש בהתכתבויות אלה לחזק את טענתו כי בכל המגעים הרבים שניהל מול המדינה לא טען גורם זה או אחר כי עליו להפסיק את המגעים ולהגיש ערעור תוך 60 ימים או בכלל.

4. הערה נוספת בעניין תחולת חוק הגימלאות –

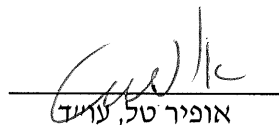
4.1. בטרם נסיים נחזור ונדגיש כי לא רק שהמדינה התנהלה בפועל כאילו המערער אינו נדרש להגיש ערעור תוך 60 ימים, אלא שגם החוזה קבע זאת במפורש, וממילא גימלתו חושבה בהתאם להוראות החוזה ולא בהתאם להוראות חוק הגימלאות.

4.2. הפרשנות לפיה עובד צריך להבין, בין השיטין וברמיזא, כי הוראה הקובעת שחוק הגימלאות אינו חל על המערער אינה רלבנטית למועד הגשת הערעור, היא בלתי סבירה. העובד הסביר אינו מסוגל ואינו נדרש להבין פלפולים משפטיים הנדרשים כדי להחיל את המועד הקובע להגשת ערעור, בניגוד להוראה הכללית.

4.3. פרשנות של הסכם שניסחה המדינה חייבת להיות כזאת שמתאימה עצמה לשפתו והגיונו של העובד, ואם יש ספק, הרי שיש לפרשו לטובת העובד ולא לטובת המדינה – שברשותה אמצעים בלתי מוגבלים לניסוח החוזים וכוח מוחלט בקביעת לשון החוזה מול העובדים.

5. בהתאם, המערער עומד על כל טענותיו בערעור, ולרבות בבקשה לצירוף מסמכים.

ירושלים, היום, 19 בינואר 2021.

אופיר טל, עו"ד

טל, קדרי, שמיר ושות' עורכי דין
ב"כ המערער

זמן ביצוע הפעולה: 17:07 19/01/2021
מספר תיק: 2514-07-20
סוג מסמך: תגובה/תשובה
מספר אסמכתא למעקב: 5047071

על המגיש לשמור את מספר האסמכתא לשם קבלת מידע אודותיו
המסמך הועבר לבדיקת מזכירות.

• אם יאושר, יתויק בתיק ומועד ההגשה החוקי יחושב לפי זמן ביצוע הפעולה באתר ולא לפי תאריך האישור במזכירות.
כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקיית תיק בייר.

• אם לא יאושר, תשלח למגיש הודעה על כך.